

ACHT REDENEN VOOR TONGENTAAL

Tijdens een toerustingsweekend van de Katholieke Charismatische Vernieuwing, in januari 2007 te Helvoirt, gaf Kim Kollins uit Duitsland acht redenen om tongentaal te willen ontvangen en gebruiken in je gebedsleven. Wij geven ze hier met enkele toelichtingen uit andere geschriften van Kim, enkele eigen toelichtingen en met de Bijbelteksten in de Nieuwe Bijbelvertaling van 2005. Daar heeft men gekozen voor de term 'klanktaal', waar wij wellicht 'tongen' of 'tongentaal' gewend zijn.

ACHTERGROND 1 KORINTIËRS 14
Kim Kollins geeft veel teksten uit 1 Korintiërs 14. Die teksten lijken soms nogal negatief over tongen. Het is goed te bedenken dat Paulus hier schrijft aan een gemeente die overdrijft in het beoefenen van tongentaal. Paulus maant hen (bijv. in de verzen 3, 13 en 16) aan meer aandacht te geven aan het spreken in verstaanbare taal en aan profetieën (het uitspreken van boodschappen van God in verstaanbare taal). In de meeste gebedsgroepen in Nederland zou Paulus waarschijnlijk aangemoedigd hebben meer in tongen te bidden! Dat Paulus tongen belangrijk vindt blijkt o.a. uit 1 Korintiërs 14,5, waar hij schrijft: 'Ik zou willen dat u allen in klanktaal kon spreken' en 14,18, waar hij zegt: 'Ik dank God dat ik meer dan u allen de gave heb in klanktaal te spreken'.

ACHT REDENEN

1. De gave van tongen brengt onze geest in communicatie met God.

1 Korintiërs 14,2: 'Iemand die in klanktaal spreekt, spreekt niet tot mensen maar alleen tot God.'

1 Korintiërs 14,15: 'Ik moet bidden met mijn geest, maar ook met mijn verstand; ik moet zingen met mijn geest, maar ook met mijn verstand.' In de samenhang is duidelijk dat Paulus hier met het 'bidden met mijn geest' de tongentaal bedoelt, en met 'bidden met mijn verstand' het bidden in gewone mensentaal.

2. De gave van tongen houdt ons gebed in overeenstemming met Gods wil.

In Romeinen 8,26-27 zegt Paulus: 'De Geest helpt ons in onze zwakheid; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten. God, die ons doorgrondt, weet wat de Geest wil zeggen. Hij weet dat de Geest volgens zijn wil pleit voor allen die hem toebehoren.'

Als we met eigen woorden biddend iets bij God bepleiten, weten we niet zeker of ons pleidooi naar Gods wil is. Maar als we geleid door de Geest biddend in tongen iets bepleiten, dan zijn we zeker afgestemd op Gods wil. De Geest pleit naar Gods bedoeling en God weet wat de Geest wil zeggen.

3. De gave van tongen onderwerpt onze tong aan God.

Jakobus wijst ons in zijn brief op de moeilijkheid onze tong te onderwerpen aan God: '...er is geen mens die de tong kan temmen, dat onberekenbare kwaad, vol dodelijk venijn. Met onze tong zegenen we onze Heer en Vader, en we vervloeken er mensen mee die God heeft geschapen als zijn evenbeeld' (Jakobus 3,8-9). Bij tongentaal geven we de Geest de macht over onze tong.

4. De gave van tongen brengt geestelijke opbouw.

Iemand die in klanktaal spreekt is daar zelf bij gebaat, staat in 1 Korintiërs 14,4. De NBG-vertaling van 1951 zegt hier: 'Wie in tongen spreekt, sticht zichzelf'.

5. De gave van tongen helpt ons, ons leven te bouwen op ons geloof.

Judas 20: 'Maar u, geliefde broeders en zusters, moet uw leven bouwen op het fundament van uw zeer heilige geloof. Laat u bij het bidden leiden door de heilige Geest.'

6. De gave van tongen geeft dankzegging aan God.

Bidden met je geest (klanktaal) houdt ook danken met je geest in (1 Korintiërs 14,15-16).

7. De gave van tongen maakt ons ervan bewust dat we tempel zijn van de heilige Geest.

Johannes 14,16-17: 'Dan zal ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn: de Geest van de waarheid. De wereld kan hem niet ontvangen, want ze ziet hem niet en kent hem niet. Jullie kennen hem wel, want hij woont in jullie en zal in jullie blijven.'
Doordat de Geest in ons bidt worden wij erop attent gemaakt dat Hij in ons woont en dat wij dus een tempel van de Heilige Geest zijn.

8. De gave van tongen helpt ons in de houding van gebed te blijven, waar wij ook zijn.

1 Korintiërs 14,27-28: 'Er mogen twee, hoogstens drie van u in klanktaal spreken,

ieder op zijn beurt en bovendien met iemand die de uitleg geeft. Is er niemand die dit kan, dan moeten ze zwijgen en alleen voor zichzelf tot God spreken.' Je kunt dus altijd 'voor jezelf tot God spreken': zelf stil in tongen bidden.

In de praktijk is het bidden in tongen een goede manier om in de houding van gebed te blijven.

Je kunt in tongen bidden terwijl je aan het autorijden bent, of aan het aardappel schillen - in allerlei omstandigheden. Je hoeft je er niet voor te concentreren, het is genoeg dat je je overgeeft aan de Geest die in je bidt. Klanktaal helpt je zo te doen wat Paulus vraagt in 1 Tessalonicenzen 5, 17-19: 'Bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden (...). Doof de Geest niet uit!'

* In het Grieks staat 'glôssai', hetgeen zowel 'tongen' als 'talen' kan betekenen (vergelijk het Engelse 'tongue': tong of taal). Omdat de meest voorkomende vorm van 'tongen' geen echte taal is maar klanken ingegeven door de Geest, is de vertaling 'klanktaal' gerechtvaardigd. De oude Willibrordvertaling vertaalt helaas in 1 Korintiërs 14,2 'Wie in vervoering spreekt...': dit is geen vertaling maar een interpretatie, en dan nog wel een verkeerde.

Kees Slijkerman / Jan van Beeck ofm #

Meer artikelen over bidden in tongentaal: 0085 en 0071 op www.stucom.nl.

Zie over gebed in tongen tijdens een eucharistieviering
Vieren met visie (0074 op www.stucom.nl) 2.1.6, 2.4.0 en 2.5.7.

Meer over gebed in de rubriek Gebed op www.stucom.nl.

Meer over andere charisma's in de rubrieken charismatische vernieuwing, genezing en leerstoel Theologie van de Charismatische Vernieuwing.

Meer over gebed en charisma's in het tijdschrift *Bouwen aan de Nieuwe Aarde*, dat aan te vragen is via info@kcv-net.nl.

Dit is document 0210 op www.stucom.nl